

עבודה של אסף קריזה מהמחלקה לתקשורת חזותית בשנקר

עודכן 23/07/2008 09:28

אודית לורן בלקין

בתי הספר לאומנויות ועיצוב מציגים את תערוכות הגמר שלהם. כתבה שניה בסדרה

עבודה של עירית בוכניק, המחלקה לתקשורת חזותית באבני

עוד סטודנטים נרגשים עמדו בשבוע שעבר בפני האירוע שמסכם באפן סופי ומוחלט את מעמדם כסטודנטים והופך אותם לבוגרים. ריבוי בתי הספר ואינספור המגמות,

המחלקות, המסלולים וההתמחויות השונות העמיד השנה מאות, אם לא אלפים, של בוגרים שיצטרכו עכשיו לפלס את דרכם ולמצוא את מקומם בשוק העבודה.

ראשון לפתוח את תערוכות סוף השנה בשבוע שעבר היה מכון אבני. בוגרי המחלקות לעיצוב תעשייתי, עיצוב תקשורת חזותית, אמנות ועיצוב ואדריכלות פנים, מציגים את פרויקטי הסיום שלהם במספר מתחמים ברחוב אילת שביפו. מחזור ראשון של בוגרי המחלקה לעיצוב תעשייתי מציג בתערוכה עיסוק בנושאים עכשוויים לשאלות בסיסיות מעולם העיצוב. כך למשל עבודתו של לירון דן שעוסקת בנושא של מיחזור באמצעות קומפוסטר ביתי העשוי חומר ממוחזר, שהופך פסולת אורגנית לדשן משובח.

עבודה של שרון שאול. אבני

התערוכה של המחלקה לתקשורת חזותית מורכבת משלושה מסלולים שעמדו לבחירת הסטודנטים: איר, מיתוג ואינטראקטיבי. הבוגרים עוסקים בעבודותיהם בבעיות רפואיות וחשיפתן, בבעיות מגדר וזהות אישית ומינית, ביחסי הורים וילדים, בסמלי דת חדשים ועוד. עירית בוכניק בעבודתה 'סינטסיה' בחרה להציג

שילוב בין העולם האקוסטי והגראפי באמצעות תרגום יצירה מוסיקאלית למבע גראפי.

שרון שאול בפרויקט 2bu בחרה לעסוק בתדמית לפסטיבל מסכות שמטרתו לחשוף את האדם האמיתי שעומד מאחורי המסכה.

אסף גונן מציג את 'הנחמדות היא חלק מאיתנו' – פרויקט שמטרתו להפיץ את הנחמדות באמצעות סיכות, מגנטים, מדבקות וכרזות ולהפוך כך את העולם לטוב יותר.

עולם טוב יותר. אסף גונן, אבני

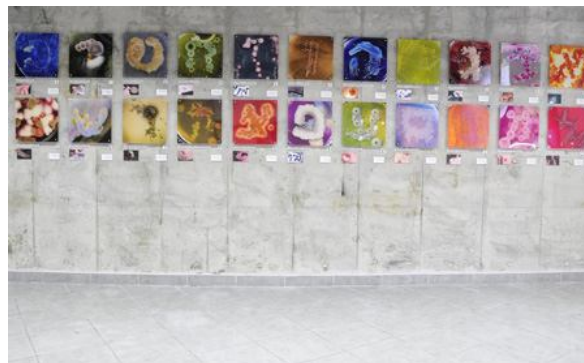
חוויה מרשימה ויוצאת דפן מספקת תערוכת הבוגרים המציגת של שנקר, בית ספר גבוה להנדסה ועיצוב שנפתחה ביום שלישי שעבר. שלל פרויקטים מרתקים מוצגים בכל אחת מהמחלקות וניתן לציין שהתוצאות המשובחות

ניכרות בכל אחת ואחת מהן ללא יוצאת דפן. (המחלקות לעיצוב טקסטיל ולעיצוב תכשיטים יכוסו בנפרד, נדלג עליהן הפעם לטובת אחיותיהן השוות לא פחות).

מכיוון שהתנועה בשנקר מתבצעת באמצעות מעלית או חדר מדרגות רחב ידיים הרי שבכניסה לכל קומה, שמוקדשת למחלקה נפרדת, יש משהו מאלמנט ההפתעה. כך למשל במחלקה לעיצוב תעשייתי שחלל המבואה שלה הוא למעשה 'חדר אוהל' פרי יצירתה של שני אברהם אקשטין. שני התייחסה לחלל כמקום שנועד להעשיר ולרגש באמצעות היותו מזמין, עוטף ומגן מהחוץ. במובן זה החלל שיצרה ממוטות ברזל ולייקרה לבנה מחבר את החווה אותו לתחושות ראשוניות כמו אלו שאנו חשים באוהל. עבודה מרתקת נוספת של הדס ארנון מתייחסת לעיסוק בחקר חומרים. הדס עשתה שימוש במסה של קוריאן שבה הטביעה פיסות עץ ליצירת רהיטים בעלי איכות חזותית חדשה ולא צפויה. אסף קריזה בחר ליצור משטחים מודולאריים ולהגדיר גדרות אורבאניים שמשלבים פשטות מבנית עם עושר ויזואלי שנוצר כתוצאה מאינספור הדוגמאות שניתן ליצור ממרכיביהן הבסיסיים.

עבודה של שני אברהם אקשטין, עיצוב תעשייתי, שנקר

כשמגיעים לקומת המחלקה לתקשורת חזותית מרגישים קצת כמו להגיע הביתה. לאורך השנים שומרת המחלקה על קו ברור של תקשורת חזותית קלאסית ופרקטית שכמעט ואינה נותנת לסטודנטים שלה להתפזר למחוזות קונספטואליים משוללי בסיס מציאותי. כמו תמיד, גם השנה ניתן לראות מארזים למוצרי חלב, תוויות לבקבוקי יין, קווים של מוצרי קוסמטיקה, מוצרים 'ירוקים' ועוד פריטים שאת חלקם הגדול ניתן להניח למכירה בחנויות באופן מידי. שלל כרזות, קיפולי נייר, שקיות, מוצרי תדמית, אריזות ועטיפות מפארים את המבואה והחללים השונים בקומה.

שתי עבודות חזקות הן זו של עמית שני שיצר טיפוגרפיה נגיפית' ושל שי קירשנצויג שיצר את 'מבט חטוף'. הפרויקט הניסיוני של עמית מציג מחקר שמהותו חיפוש אחר עולמות השראה חדשים מתחום המיקרוביולוגיה. הניסוי של עמית יצא משליטה כאשר הוא נדבק מהחיידקים שגידל ונאלץ להתמודד עם המחלה. יחד עם זה הפרויקט הגיע בכל זאת לידי סיום כאשר התוצאה היא מערכת טיפוגרפית המורכבת מתרביות של חיידקים. שי בחר להציג עשרים כרזות פוליטיות שמתעדות עשרים שבועות בישראל מנקודת מבטו של מעצב. כל כרזה דנה בשערורייה, חשיפה או אירוע חדשתי שהתרחש באותו שבוע תוך שילוב השקפת עולמו ונקודת מבטו על אירועים כמו החיילים החטופים, אלימות, קסאמים וכדומה.

לא עברו יומיים ובערב יום חמישי נפתחה התערוכה 'אבן נייר ומספרים' של בוגרי המחזור האחד עשר בחוג לאומנויות העיצוב בבית הספר לאמנויות וטכנולוגיה של סמינר הקיבוצים. את החוג סיימו 31 בוגרים בתחומי עיצוב המוצר, התקשורת החזותית, הלבוש והאביזרים. לדברי הפסל דוד פאר, אוצר התערוכה "שלושת המסלולים בחוג לאומנויות העיצוב הניבו השנה פרויקטים שיחד יוצרים מכלול בו מתמזגות הדיסציפלינות והחשיבה בתוכן ובחומר. רוב הפרויקטים מצליחים לגשר בין ביטוי אישי ואמנותי לבין פונקציונאליות של מוצרים שמישים".

העבודות עוסקות בין היתר בפתרון בעיות סביבה וחברה, בפתרונות פרקטיים לחלל הביתי, בביטוי אישי וקולקטיבי ועוד. מבין העבודות אציין את זו של יסמין לוריא שיצרה את 'פאזה' - ששים אריזות שבתוכן חבויים גילויים של רגעים קסומים והסחות דעת מחיי היום יום. הפרויקט משלב בתוכו עבודה דייקנית יחד עם מבע עדין מתחום התקשורת החזותית. בלי סעת יצר את 'אדם לאדם אובייקט' שהינה סדרת אובייקטים לשיבה שמצביעה וחושפת מערכות יחסים שונות בקרב משתמשים וביניהם לבין מושבם. הפרויקט דן בנושאים כמו היחסים שבין אדם לעצמו, בין האדם לחברה, זרות מול שייכות, מרחב פרטי מול ציבורי וכדומה.

יסמין לוריא, סמינר הקיבוצים

לנה שינקוב, המחלקה לתקשורת חזותית, ויצו חיפה

ביום ראשון השבוע
ביקרתי בתערוכה
האחרונה בסבב תערוכות
הגמר לשנה זו. הייתה זו
תערוכת הבוגרים של
האקדמיה לעיצוב ולחינוך
ויצו חיפה. הסקרנות

שכוננה בי עוד טרם ביקור הייתה גבוהה מזו שחשתי
כלפי התערוכות באזור המרכז. ואכן, העבודות בויצו אינן
נופלות מאלו בבתי הספר האחרים ובחלקן אף עולות
עליהן בחלקן. כמו הצעירים האחרים גם כאן עסקו
הסטודנטים בנושאים בעייתיים ושנויים במחלוקת כמו
פוליטיקה, ביקורת אישית וחברתית, אקטואליה, עיתונות
ושאר עניינים שקוראים למחשבה. יחד עם זה, אופן
התצוגה שחוזר על עצמו בכל המחלקות שונה בתכלית
ממחלקות מקבילות באזור המרכז. השמירה העקבית על
אסתטיקה שקטה, על עדינות ורוגע ועל העובדה שגם
מסרים קשים ובוטים ניתן להעביר באופן שאינו מתלהם,
עוברת כחוט השני ברובן של העבודות. אפילו
הצבעוניות הכללית של העבודות, בעיקר של אלה באולם
הכניסה, אינה תוקפנית ומפנה כבוד להעברת המסר
באמצעות מבע גראפי הרמוני ולא בבולטות צעקנית.

במחלקה לעיצוב גרפי הצטיינה עבודתה של לנה שינקוב
שמציגה פרויקט אישי מצמרר שמדבר על העליה הרוסית
שמתחילה בנתק תרבותי וחברתי וממשיכה בסטיגמות
משפילות וחוויות קשות. הפרויקט החושפני בוצע בשפה
גרפית ייחודית ונתלתה באופן מחמיא ביותר כשלמעשה
הגיליונות הגדולים מודבקים ישירות על הקיר. עבודה
מרתקת נוספת באותה מחלקה היא זו של מוריאל ליברמן
שהחליט להביע ביקורת על החברה הצרכנית שהפכה
את עצם הצריכה לדת. לטענתו, עולם הצרכנות מקיף
אותנו מכל עבר והופך למקדש שממלא לא פעם חללים
רגשיים ורוחניים.

במחלקה לצילום בלטה לטובה העבודה של אלכס פרלמן
שצילם במשך תקופה בסטודיו למחול. העבודות, בשחור
לבן, שמנציחות רגעים קפואים מתוך עולם של תנועה,
מרגשות בטבעיות הפואטית שלהן ובשלווה שהן נוסחות

על הצופה. במחלקה לארכיטקטורה אציין לשבח את עבודתה של רשל אל שופי, בתו של קצין בכיר בצד"ל שנולדה בלבנון, גדלה במרג'עין ובשנת 2000 עברה עם הוריה לישראל. החלום של אל שופי, שהציגה פרויקט מתבקש שעוסק בשלום, הוא להיות ארכיטקטית שמטרתה לבנות בתים ולא להרוס אותם. אל שופי מציעה מרכז לשלום שישב על המצוק של ראש הנקרה. הפרויקט מבטא את רגשותיה החצויים מחד ואת הכמיהה להדברות בין העמים מאידך.

מקווה שיסלחו לי כל אותם בוגרים שאת בתי הספר שלהם ואת עבודותיהם לא סיקרתי. קצרה היריעה מלהכיל.

[תערוכות הבוגרים חלק א'](#)

מכון אבני, אילת 7 / 8 / 23 / 25, יפו – עד 25/7/2008
שנקר, אנה פראנק 12, רמת גן – עד 29/7/2008
סמינר הקיבוצים, הגלריה לאמנות ע"ש רחל וישראל
פולק, קלישר 5, תל אביב - עד 30/7/2008
ויצו חיפה, הגנים 21, חיפה - עד 31/7/2008